

Συντάξεις ή Ραφάλ;

Του Κώστα Στούπα

Ο ασφαλέστερος τρόπος για να αποκτήσει κάποιος εχθρούς στην Ελλάδα είναι να μιλήσει για μειώσεις των συντάξεων, των μισθών του δημοσίου και κυρίως την άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και την αμοιβή τους ανάλογα με την απόδοση.

Με 2,5-3 εκατ. συνταξιούχους και περί το 1 εκατ. να αμείβεται από τον κρατικό προϋπολογισμό (συν τα προστατευόμενα μέλη) στη χώρα υπάρχει μια σαφής πλειοψηφία που ανεβάζει και κατεβάζει κυβερνήσεις κατά το συμφέρον της.

Η παρουσία αυτού του ισχυρού μετώπου είναι η βασική αιτία της μετανάστευσης του πλέον δυναμικού κομματιού του παραγωγικού δυναμικού της χώρας.

Στην ιστορία της "κτηνοτροφίας" όμως δεν υπάρχει κοπάδι που να μακροημέρευσε ενώ οι τσοπάνηδες τάζαν τις προβατίνες* και τα τσαγκάδια* και άφηναν τα γαλάρια* νηστικά να ξενιτευτούν.

Κώστας Στούπας

Στην αναλογιστική μελέτη που είχε καταθέσει στην αρχή του χρόνου στη Βουλή ο υπουργός Εργασίας Γιάννης Βρούτσης έδειχνε πως η συνταξιοδοτική δαπάνη βαίνει μειούμενη. Συγκεκριμένα, έδειχνε πως η δαπάνη για παροχές από 15,6% του ΑΕΠ το 2018 θα μειωθεί κοντά στο 12,9% το 2030, στο 12,8% το 2055 και εκτιμάται σε 11,9% του ΑΕΠ για το 2070, προσεγγίζοντας τον μέσο όρο της Ευρωζώνης.

Το ερώτημα είναι αν το 2070 θα υπάρχει Ελλάδα ή τα Θυέστεια Δείπνα της μεταπολίτευσης στο εσωτερικό και ο Ερντογάν από έξω δεν θα έχουν αφήσει τίποτα στον χάρτη.

Βέβαια αν φέτος το ΑΕΠ μειωθεί κατά περίπου 10% σε ετήσια βάση, αναλογιστικές μελέτες σαν την παραπάνω θα αποδειχτούν απλά φληναφήματα τα οποία μοναδικό σκοπό έχουν να περάσουν άλλη

μια καυτή πατάτα στον επόμενο μέχρι κάποιο πρωί να βρεθούμε μπροστά στο νέο 2010.

Η χρεοκοπία της χώρας το 2010 κατά τα 2/3 οφείλεται στο ασφαλιστικό και κατά το υπόλοιπο στο Δημόσιο. Αμφότερα παραμένουν άλυτα στην ίδια αν όχι χειρότερη κατάσταση.

Εν τω μεταξύ οποιαδήποτε λύση έχει καταστεί δυσκολότερη σε σχέση με την περασμένη δεκαετία.

Η Τουρκία...

Είναι αφελές να πιστεύουμε πως τα προβλήματα με την Τουρκία θα σταματήσουν να υπάρχουν ακόμη και αν τους δώσουμε ό,τι διεκδικούν ή προσπαθούν να καταπατήσουν. Η Τουρκία επιδιώκει να γίνει μια περιφερειακή δύναμη ηγέτιδα όλων των σουνιτών μουσουλμάνων που θα συναλλάσσεται επί ίσοις όροις με τη Δύση και όλες τις μεγάλες δυνάμεις.

Ο ρόλος αυτός απαιτεί την φιλανδοποίηση πολλών γειτονικών χωρών της Ελλάδας μη εξαιρουμένης. Μέχρι να αποτύχει η Τουρκία (αν αποτύχει) η Ελλάδα και οι άλλες χώρες που κινδυνεύουν πρέπει να αλλάξουν εντελώς τον τρόπο ζωής και την οικονομία τους.

Η Ελλάδα δεν είναι Ελβετία, ούτε Ολλανδία. Είναι μια χώρα στα σύνορα δυο πολιτισμών και τριών ηπείρων. Η Ελλάδα χρειάζεται μια ιδιαίτερη αμυντική θωράκιση και αυτό σημαίνει υψηλή τεχνολογία και αποτελεσματικότητα, οπλικά συστήματα και ένοπλες δυνάμεις με ανθρώπινο δυναμικό υψηλού επιπέδου.

Με προσωπικό πενταετούς θητείας από όσους δεν μπορούν να βρουν κάτι άλλο στην αγορά εργασίας δεν κάνεις ένοπλες δυνάμεις αλλά ένα κακέκτυπο του δημοσίου. Οι ικανοί νέοι εκτός από ιδανικά χρειάζονται κίνητρα, αξιοκρατία και ανάλογη ανταμοιβή.

Η Ελλάδα λοιπόν χρειάζεται άμεσα να μειώσει τις δαπάνες για συντάξεις και αμοιβές του ελάχιστου ανταποδοτικού δημοσίου και να αυξήσει τις αμυντικές δαπάνες, όχι στο σκέλος της απασχόλησης όσων δεν βρίσκουν εργασία αλλού, αλλά των εξοπλισμών και προσέλκυση υψηλού επιπέδου στελεχών.

Αν η επίτευξη πλεονασμάτων στον κρατικό προϋπολογισμό μια δεκαετία πριν αποδείχτηκε δύσκολη κατάσταση, τώρα θα είναι δυσκολότερη γιατί πρέπει να γίνει με αύξηση των αμυντικών δαπανών.

Αν η Τουρκία ξοδεύει περί τα 25 δις. τον χρόνο για αμυντικές δαπάνες η Ελλάδα δεν έχει καμιά τύχη με 5 δις. ευρώ. Το κόστος συνταξιοδότησης της Τουρκίας είναι μόλις το 8% του ΑΕΠ, το μισό από αυτό της Ελλάδας.

Ο κόμπος κάποτε θα φτάσει στο χτένι... καλύτερα να κάνουμε σήμερα με λιγότερο κόστος αυτό που θα κάνουμε αύριο με μεγαλύτερο.

*Προβατίνες είναι τα γέρικα πρόβατα, Τσαγκάδια είναι τα πρόβατα που έχασαν τα μικρά τους και γαλάρια αυτά που μεγαλώνουν μικρά.

07.09.2020

Πηγή: www.capital.gr/

